dem ud i mere radikale Kampmaader i Lighed med, hvad der er sket i England. Fra socialdemokratisk Side blev Forslaget ogsaa anbefalet. — Dr. Haas af det folkelige Fremskridt Parti fremsatte sit *eget* — desværre ikke sit Partis — liberale Syn paa Sagen. Den frikonservative Dr. Arendt udtalte sin Frygt for den Omvæltning i det politiske Liv, som Kvindernes Valgret vilde medføre.

Forslaget blev derefter henlagt, og der bliver næppe mere ud af det — — denne Gang, men de tyske Kvinder har i hvert Tilfælde ved denne Forhandling faaet en højst værdifuld Oplysning om, *hvor* de har de forskellige Partier i dette Spørgsmaal.

Kommunalbestyrelsens Fortolkning.

—o—

Københavns kommunale Arbejdsanvisningskontor, som oprettedes i 1901 og efter Lov af 1913 fremtidig skal virke som Centralarbejdsanvisningskontor for hele Landet, ledes af en af Kongen udnævnt Arbejdsanvisningsdirektør, hvilken Stilling nu beklædes af Folketingsmand Hr. Jensen-Sønderup, der som Indenrigsminister var Ophavsmand til den nugældende Lov.

Arbejdsanvisningsdirektøren skal paa Statens Vegne føre Tilsyn med samtlige anerkendte Arbejdsanvisningskontorer, som oprettedes rundt i Landet, og drage Omsorg for, at det fornødne Samarbejde mellem disse finder Sted. Som Bistand for Direktøren ved Ledelsen af Centralarbejdsanvisningskontorets Virksomhed fungerer et Tilsynsraad paa mindst 10 Medlemmer, for hvilket Direktøren er Formand, og som iøvrigt bestaar af et lige stort Antal Arbejdsgivere og Arbejdere. Af Tilsynsraadets Medlemmer vælges 4 — 2 Arbejdsgivere og 2 Arbejdere — af Indenrigsministeren efter Indstilling af henholdsvis „Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening" og „De samvirkende Fagforbund i Danmark", de øvrige 6 Medlemmer vælges af Borgerrepræsentantskabet i København. Enhver til Borgerrepræsentantskabet valgbar Person, der opfylder foranstaaende Betingelser (nemlig at være Arbejdsgiver eller Arbejder) er pligtig at modtage Valg for en Valgperiode. Tilsynsraadet er ulønnet, men der kan tillægges Medlemmer Dagpenge for hvert Møde.

Det fornødne Personale ved Centralanvisningskontoret ansættes af Københavns Magistrat efter Tilsynsraadets Indstilling, men kan efter Forslag af Arbejdsanvisningsdirektøren afskediges af Indenrigsministeren.

Kvinden og Samfundets Læsere vil andet Steds i Bladet kunne læse, at Fru Salicath i Borgerrepræsentantskabets Møde den 19. Jan. paatalte, at der ingen Kvinde var valgt ind i Tilsynsraadet, og spurgte, om dette var Loven eller blot dens Fortolkning, hvortil et Medlem udenfor Talernes Række indskød: Det er Kommunalbestyrelsens Fortolkning — og Borgmester Dybdal svarede, at der ikke i Loven er det fjerneste Forbud mod at anvende Kvinder paa alle Punkter. — Der sidder i Tilsynsraadet i Øjeblikket lutter Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen og de samvirkende Forbund, og Borgmesterens Ord maa da vel opfattes saaledes, at en kvindelig Repræsentant for en af disse Organisationer godt kunde have været valgt ind i Raadet, om hendes Valg havde været ønsket, hvorimod en Husmoder eller en kvindelig Arbejder udenfor Organisationerne ikke kan blive Medlem af Tilsynsraadet, selv om hun sidder i Borgerrepræsentantskabet. Saaledes er altsaa Kommunalbestyrelsens Fortolkning af Loven om Arbejdsanvisning. Fru Salicaths Spørgsmaal i Mødet forleden: „Er da ikke Husmødre, som søger den ufaglærte Arbejdskraft, Arbejdsgivere saa godt som nogen? og er ikke de ufaglærte Kvinder, som faar Pladser anviste gennem Kontoret, Arbejdssøgere lige saa godt som de faglærte?" maa ifølge denne Fortolkning besvares med et afgjort Nej.

Men passer denne Fortolkning med de givne Forhold? Er Centralarbejdsanvisningskontoret i overvejende Grad et Kontor for faglært Arbejdskraft? —

Den, som vil studere de sidste Aarsberetninger for Københavns kommunale Arbejdsanvisningskontor maa nødvendig indrømme Rigtigheden af Fru Salicaths Udsagn forleden, at omtrent 80—90 pCt. af den kvindelige Arbejdskraft, som har søgt Kontoret til Dato, har været ufaglærte Kvinder, navnlig Vaske- og Rengøringskoner, og for langt det overvejende Flertals Vedkommende har det været i private Huse, de har fundet Beskæftigelse, hos de uorganiserede Husmødre. Disse ufaglærte Arbejdersker, som oftest er Hustruer, hvem Mandens Arbejdsløshed eller Sygdom eller maaske Tabet af Manden har tvunget til at søge Arbejde udenfor Hjemmet ved hvad som helst for at skaffe det fornødne til Familiens Ophold, for dem har det kommunale Arbejdsanvisningskontor været en Havn og Tilflugtssted, hvor de uden Betaling kunde faa den Beskæftigelse, som passede dem, og lige til, at Loven af 1913 traadte i Kraft har de ogsaa haft en Kvinde i Bestyrelsen, til hvem de kunde henvende sig med deres Klager eller Ønsker. Nu maa de imidlertid efter Kommunalbestyrelsens Fortolkning af denne Lov savne en saadan; thi at de savner en Kvinde i Tilsynsraadet, fik Borgerrepræsentantskabet et tilstrækkelig Bevis for, da Fru Johansen, som tidligere omtalt her i Bladet, paa Mødet den 11. Novbr. fremførte en Klage over Kontorets Virksomhed fra en Kreds af Arbejderkvinder, som havde henvendt sig til hende, fordi de ikke indenfor Raadet havde en Kvinde at betro sig til.

Heller ikke for det kvindelige Personale ved Arbejdsanvisningskontoret kan det være ligegyldigt, om der sidder Kvinder i det Tilsynsraad, der indstiller dem til Ansættelse og til hvem de kan ty, hvis de føler sig forurettede af de to Herrer, der som Chefer leder Arbejdet i hver sin af Kontorets to Afdelinger. Vi vil meget haabe, at Dansk Kvindesamfund vil have sin Opmærksomhed henvendt ogsaa paa Centralarbejdsanvisningskontoret og vil støtte de Kvinder indenfor Borgerrepræsentantskabet, som har Mod til at hævde Kvindernes Ret overalt, hvor Mændenes Flertal træder den for nær, saaledes som efter vor Mening i dette Tilfælde er sket ved Kommunalbestyrelsens Fortolkning af Loven om Arbejdsanvisning.